

Vaqif SƏMƏDOĞLU

* * *

Bəlkə dualarımı
yolda vururlar?
Yaralı dualar
yetə bilirmi hüzuruna,
Ulu Tanrı?
Kimin var, ulu Tanrı,
məndən savayı, bu dünyada?
Kimim var səndən başqa
bu aləmdə mənim?
Sən tək, mən tək,
Ulu Tanrı...

1991

* * *

Mənə vətən yolu
dar gəlir yenə,
Üzümə bahar yox,
qar gəlir yenə...
Yenə qar üstündə iz qoyub getmək,
qar üstə yıxılıb, üz qoyub getmək,
Getmək, dağlar aşıb,
aranlar keçib,
Və bilmək, və bilmək, bilmək ki, gecdir,
karvan çoxdan keçib,
kəç çoxdan kəçüb,
Sən bel bağladığın,
ümid sandığın
bulağın suyunu özgələr içib...
Bulaqlar qupquru,
səmə dupduru,
bu yurda çox gördü Tanrı uğuru...
İndi hansı səmtə, haraya doğru
üz tutub gedəsən, qar yağa-yağa?
Tale görə-görə, baxt baxa-baxa
üzümə bahar yox,
qar gəlir yenə,
mənə vətən yolu
dar gəlir yenə...

1993

* * *

Yusif Səmədoğluna

Yorğunluq axşamıdır,
Böyüyüb saat səsi.
Evdə təkə özüməm,
Gözləmirəm heç kəsi.

İçimdə baş qaldırıb,
Yenə də ölüm eşqi.
Ümid dərsləri bitib
Qurtarıb arzu məşqi.

Qızarılmış mal ətə,
Bir az gürcü çaxırı.
Ya günün əvvəlidir,
Ya da ömrün axırı.

Bərq vuran tülkü gözü
Sönməz həyat şamıdır.
Böyüyüb saat səsi,
Yorğunluq axşamıdır...

1995

* * *

İndi gileydən, güzardan
Baş alıb qaçmaq vaxtıdır.
Qapıları döyülməmiş,
Taybatay açmaq vaxtıdır...

İndi hər səsdən, hər küydən
Sükuta dönmək vaxtıdır.
Millət, dövlət zirvəsindən
İnsana enmək vaxtıdır...

İndi nə dua, nə qarğış,
Nə nəzir demək vaxtıdır.
Dünya susmalıdır artıq,
Allaha kömək vaxtıdır...

1995

* * *

Çay gətir, Nüşabə, şeir yazıram,
Yaddaşda susuzluq yatıran şey yox.
Gur səslər içində səssiz azıram,
Şeypur səslərini batıran ney yox...

Bir gün arxalanıram bir ötən günə,
Nə tanış sifətə, nə doğma ada.
Gəlmir, gələ bilmir köməyə yenə
Nə mələk, nə şeytan, nə haramzadə...

Hamı birdən susub, yoxdur söz deyən,
Sükutun dilini sükut biləcək.
Nə gözə görünməz, nə gözə dəyən.
Nə keçmiş, nə indi, nə də gələcək...

1995